

Evelina Merová

Životopis

Evelina Merová se narodila 25. prosince 1930 do asimilované židovské rodiny Ilse a Emila Landových (otcovo původní příjmení znělo Löwy). Měla také o deset let starší nevlastní sestru Lízu. Landovi bydleli ve čtyřpokojovém bytě v Praze na Letné, a to až do roku 1939, kdy se odtud museli vystěhovat. Otec vlastnil společnost na zpracovávání koňských žíní. Eva chodila do české školy. Život, který doposud znala, začaly narušovat události roku 1938. Pronásledování Židů přicházelo postupně formou různých nařízení a příkazů. Paní Merová dodnes vzpomíná, jak musela odevzdat svého kanárka Punťu. Od léta 1940 již nesměla navštěvovat českou školu, ale tatínek ji včas zapsal do jediné pražské židovské školy. Po vyučování si děti často hrály na starém židovském hřbitově.

Landovi byl transportování do Terezína roku 1942. V Terezíně Eva bydlela se stejně starými dívkami v Kinderheimu (dětském domově) označeném L 410 v pokoji č. 28.

V prosinci 1943 se Landovi ocitli na seznamu pro transport na Východ. Jejich neznámou cílovou stanicí byl vyhlazovací tábor v Auschwitz-Birkenau. Byli umístěni v tzv. terezínském rodinném táboře pod označením B II b. V evidenci byla u vězňů z těchto transportů uvedená poznámka, že po šesti měsících karantény má následovat tzv. Sonderbehandlung, ve skutečnosti šlo o zplynování. Evu a její maminku v červenci 1944 zachránila před jistou smrtí selekce, při níž byly obě vybrány jako práce schopné a postupně prošly tábory Stutthof, Dörbeck a Guttau, kde musely kopat protitankové zákopy. Při práci Evina maminka zemřela. Evě se rozpadly boty z Osvětimi, omrzly jí nohy a nemohla chodit. Proto také nenastoupila do pochodu smrti a v lednu 1945 byla osvobozena sovětskou armádou v opuštěném táboře v Guttau.

V sovětském sanitním vlaku se seznámila s židovským lékařem Mojsejem Ionovičem Merem, který jí navrhl, že jí jako sirotka adoptuje. Eva po krátkém rozmyšlení souhlasila a novou životní etapu tak začala v Leningradě, v Sovětském svazu. Vystudovala germanistiku. Do Československa se dostala teprve v 60. letech. V 90. letech se v Praze usadila natrvalo. Nyní žije v Ječné ulici a jezdí do Ruska navštěvovat svou rodinu, má dceru a syna.